

Himmel på jord

Indhold – Himmel på jord

4 Aktivt arbejde for Guds rige

– at udleve evangeliet i praksis

6 Livsforandring i Danmark

– interview med Søren Toft-Jensen

9 At udleve evangeliet i hverdagen

– baggrundsartikel af Johannes Aakjær Steenbuch

12 Guds Plan B

– hvordan bruger vi ressourcerne?

14 Smykker skaber liv

– om Eden Ministry

16 Coffee Beans betyder hjælp til selvhjælp

– om et strikkeprojekt i Afrika

18 Alt er så usikkert nu

– om paradigme-skiftet i udlændingepolitikken

21 Gift med en kvinde med en farlig ambition

– kærlighed i og til Honduras

24 »Tør nu øjnene, Lars!«

– om menighedsplantning

27 Tid til at krydse floden sammen?

– reportage fra lederkonferencen

30 Hvad vil du være, når du bliver stor?

– Louise Jul Boeriis' oplevelse af kald

31 Fornyelser på sommerstævnet

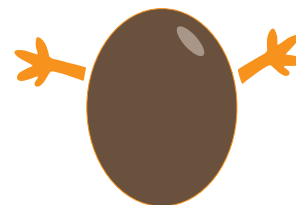
31 Navne

32 Relationer, indhold og temperament har betydning

– menighedsstafetten

34 Stol til kvinder

– portræt af en kvindelig afrikansk leder

36 Når en sofakartoffel bliver verdensmester

– klumme

Forsiden:

 James Coleman
– Unsplash

Udgivet af Baptistkirken i Danmark
Nummer 2, 2019 – 166. årgang

Udgivelsesdatoer og deadlines

Nr. 3: 19. juli. Deadline 20. maj

Nr. 4: 27. september. Deadline 29. juli

Nr. 5: 6. december. Deadline 7. oktober

baptist.dk kan læses på www.baptist.dk.
Følg også bladet på Facebook.

Bladet kan modtages som lydfiler på CD ved henvendelse til Sekretariatet.

Redaktion

Hanne Kiel, ansvarshavende redaktør

tlf. 3190 8190, hanne_kiel@hotmail.com

Vibeke Dalsgaard, tlf. 2262 8839, sortebaervej5@gmail.com

Jamie Cunningham,

tlf. 6089 1441, jamielynn.cunningham@yahoo.com

Lone Møller-Hansen, tlf. 2347 4015, lone@baptistkirken.dk

Renathe Zimmermann,

tlf. 6165 2656, ivrezimmermann@gmail.com

Gitte Elleby Jørgensen, redaktionssekretær

tlf. 2299 0424, gitte@baptistkirken.dk

Oplæser og ansvarlig for lydudgaven på CD: Ole Engel

Sammen om at bære

At være medarbejdere i Guds rige – det var det, som Jesus bad os om, når han talte om vores ansvar for næsten. Og Guds rige er ikke noget, som kun kommer engang. Nej, det er lige her og lige nu, og vi er hans medarbejdere. Vi véd det godt, men der er så meget, vi bør gøre, når vi ser ud over verden ...

[≡] Vibeke Dalsgaard

[📷] James Coleman – Unsplash

Det er måske det, som gør, at selv om Danmark måske er det land i verden med flest foreninger, så er der mange steder, der mangler frivillige. Vi bør jo gøre det, men ...

Jeg burde også ...

Ja, hvad bør et menneske egentlig gøre? Hvis vi ser på et almindeligt menneskeliv, så er der selvfølgelig forskel alt efter alder, men vi lever i et samfund, hvor der stilles meget høje krav om at skulle lykkes. Der er krav om uddannelse og karriere, statussymboler og en hverdag, som viser, at vi har magt over livet. Det kræver ofte et arbejdsliv med mange timer. Derudover skal vi selvfølgelig huske at spise rigtigt og få masser af motion. Og så skal vi huske at være Jesus' medarbejdere på Guds rige, så der er nok at se til.

Der er så meget at se til, at vi undertiden glemmer, at vi er mange om at bære. I den gamle græske gudeverden bar Atlas himmelbuen på sine skuldre. Gud har heldigvis besluttet, at vi er sammen om at være kristne og om at bære. Har vi glemt, at vi har forskellige nådegaver, og at vi er i verden med hinanden og for hinanden?

At bane vej

Vi glemmer undertiden, at vi er mange til at hjælpe til, hvis vi giver hinanden lov. Vi glemmer også ind imellem at påskønne de medarbejdere på Gudsriget, som måske ikke er så synlige. Husker vi altid kaffebryggeren, hende med støvsugeren og ham ved lydpuften? De er måske ikke så synlige, men vigtige. Paulus advarede os mod at sammenligne nådegaver, men det gør vi måske alligevel?

At være medarbejdere i Guds rige betyder ikke at brillere, men at bane hans vej. Det kan ske ved at yde lidt eller meget, men altid ved at bede om hans velsignelse til arbejdet.

Grafisk design: pedersen & pedersen
Trykkeri: Jørn Thomsen Elbo
Oplag: 3.000

baptist.dk er Baptistkirken i Danmarks kirkeblad og kan sendes til alle med tilknytning til en baptistmenighed.

Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for Baptistkirken i Danmarks eller redaktionens holdning. Idéer, artikelforslag og digitale billeder modtages gerne.

Baptistkirken i Danmark
Sekretariatet
Lærdalsgade 7, st.tv., 2300 København S
Tlf. 3259 0708 – mandag-fredag kl. 9-12
E-mail: info@baptistkirken.dk
Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

Henvendelse om adresseændring til din lokale menighed.
Dødsfald og nye medlemmer indberettes til Sekretariatet.

Gaver til baptist.dk: Kan indbetales på 3201 10042879 eller MobilePay 90519
mærket »baptist.dk«. Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

Aktivt arbejde for Guds rige

Hvordan er man Jesus' disciple og udlever evangeliet i en hverdag med arbejde og små børn?
Det fortalte Rik og Jette Nijland-Gjerrild fra Bethelkirken i Aalborg om en hverdag midt i ulvetimen.

»» Fra vores hjem har vi værdier med, som gør det naturligt
for os at praktisere næstekærlighed i vores hverdag. ««

»» Det var lidt smertefuldt, men vi var nødt til at erkende, at vi for en tid ikke kunne engagere os i større opgaver i menigheden. ««

[≡] Vibeke Dalsgaard

[📷] Astrid Melkær Andersen

Der var nu ikke meget ulvetime over hjemmet. Nora på ni og Isak på fem legede stille, og engang imellem krøb de op på skødet for at få et klem, men hele stemningen fortalte om en familie med ro og fred.

Jette og Rik er begge opvokset i kristne hjem.

»Min familie har været baptister i mange generationer«, fortæller Jette, mens Rik skiftede trossamfund, da han flyttede til Danmark: »Jeg er opvokset i Den reformerte Kirke, men har tilhørt en evangelisk kirke de seneste syv år i Holland.« Jette og Rik mødte hinanden på en Torchbearer-bibelskole¹ i Sverige. Her blev deres medbragte værdier og tanker om deres praktiske virke som kristne meget klare.

At række hånden frem

»Det er vigtigt for os at pointere, at vi ikke føler os specielle eller bedre end andre«, pointerer Rik, »men fra vores hjem har vi værdier med, der gør det naturligt for os at praktisere næstekærlighed i vores hverdag.« »Hvis nogen har brug for hjælp«, supplerer Jette, »så rækker vi hånden frem. Det tænker vi ikke så meget over. Vi er heller ikke bange for at snakke med de ikke-kristne, vi omgås, om, hvad troen er, og hvad den betyder for os.«

Om prioritering

Arbejdet med de forskellige opgaver i menigheden oplever Jette og Rik også som en naturlig del af deres liv. Tidligere var de fx meget engagerede som kredsførere for spejderne. »Men en anden prioritering blev nødvendig, da vi fik børnene. Særligt da vi fik Isak, og dermed havde to børn, var vi nødt til at træffe nogle aktive beslutninger«, fortæller Jette og fortsætter: »Det var lidt smertefuldt, men vi var nødt til at erkende, at vi for en tid ikke kunne engagere os i større opgaver i menigheden.«

Personlig andagt

Det er ikke kun det kirkelige arbejde, som Rik og Jette oplever, tiden er blevet mindre til. »Det kan godt lyde som bunker af dårlige undskyldninger, men den personlige andagt både alene og sammen med Rik forsvinder ofte i de daglige gøremål«, erkender Jette. Rik fortsætter: »Tidligt op, aflevering af børn og af sted til arbejde, hjemkomst med mad og andre praktiske opgaver, og så ender vores bibellæsning ofte med bibelhistorie for børnene i stedet for.«

Menighedsliv

Rik finder sin personlige ro under søndagens gudstjeneste, hvor han kan sidde i kirken sammen Jette og vide, at børnene også får en god oplevelse i børnekirken. Jette arbejder i

Frederikshavn, og hun bruger sin køretur til refleksion og bøn. Rik og Jette har også fundet stor glæde i at deltage i en netværksgruppe med par med små børn. Rik nævner, at det er rigtig godt at være sammen med andre, som er i samme situation som en selv.

De nødvendige valg

Alle valg har konsekvenser. Det er parret meget opmærksomme på. »Vi har fx valgt Filip-skolen² til vores børns skolegang, fordi det er en god skole, og fordi vi ønsker at give dem en kristen ballast«, fortæller Jette og fortsætter: »Det betyder, at de ikke oplever så mange børn og familier, som ikke er kristne. Det giver dem en mere lukket berøringsflade i skoletiden.«

Både Jette og Rik oplever, at det er nødvendigt at træffe valg. Det gælder både valget af skole og valget af at prioritere tiden til børnene, selv om især sidstnævnte oplevedes svært. De glæder sig begge til, at de – måske om ikke så længe – igen kan deltage mere aktivt i menighedens arbejde.

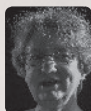
»Vi er startet i det små«, fortæller Rik, »men de store opgaver må stadig vente.« De ved dog begge, at tiden kommer, for et aktivt arbejde for Guds rige var den værdi og det store ønske, der blev lagt på deres hjerter, da de mødte hinanden på bibelskolen.

1 Torchbearers International er en tværkirkelig kristen bevægelse, se www.torchbearers.org

2 Kristen friskole i Aalborg

Livsforandring i Danmark

En reol i køkkenet med bl.a. to slidte Bibler og en bog af Rick Warren. Vi er hos erhvervsmand Søren Toft-Jensen, der etablerede virksomheden Borg Automotive A/S. Det overskud, som han, hustruen Hanne og medarbejderne skabte, er grundlaget for BorgFonden.

[≡] [🗨️] Hanne Kiel

BorgFondens erklærede mission er at fjerne forhindringer for, at evangeliet skaber livsforandring i Danmark. »Livsforandring er at gå fra ikke at være kristen til at være kristen, at få et personligt forhold til Jesus«, siger Søren Toft-Jensen. »Man bliver sat fri af skyld, skam og forventningspres. Det fører til nyorientering i livet og dermed ændrede prioriteringer på alle livets områder.«

En relevant kirke

Det er BorgFondens Vision at støtte nye ideer til kirkers og menigheders åbning mod mennesker i lokalsamfundet.

Hvad er det for en kirke, du ønsker?

»En kirke, der er til for dem, der ikke går i kirke. Kirken er Guds rige på jord. Den består af et fællesskab af kristne, der hver for sig lever kristenlivet i hverdagen. Kirken skal forkynde Kristus som korsfæstet i et sprog og en stil, så relevant, at man får lyst til at invitere andre til at deltage. Forkyndelsen skal ikke

rettes mod intellektet, ikke skabe viden, men livsforandring.

Dem, der ikke går i kirke, er første prioritet. Det er ledelsens opgave at fastholde menighedens fokus på dem. Kirkegængerne er anden prioritet. Dem skal vi også drage omsorg for, men kirken er til for at bringe evangeliet og dermed livsforandring til mennesker.«

Hvad er kirkens opgave?

»Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple ...¹ Kirkens opgave er at forkyn- de, så det enkelte menneske bliver ført til Kristus og kommer til tro. Når det sker, vil det menneske tage hånd om andres behov. Diakonien er medlemmernes opgave og udtryk for, at forkyndelsen smitter af på livet. Det kommer til at påvirke samfundet, fordi mennesker vil opleve Guds kærlighed gennem de kristne.«

Et forandret Danmark

Du taler om, at et menneskes tro skaber livsforandring og om livsforandring i Danmark.

Hvad er din drøm om et ændret samfund?

»Drømmen er et samfund, hvor værdinormen bevæger sig tilbage fra penge til mennesker.

Der skete et skred i løbet '80erne og '90erne. Fokus flyttede sig fra mennesket til pengene. Fx havde kreditforeningerne til formål at gøre det muligt for almindelige mennesker at låne til køb af egen bolig. De blev ændret til aktieselskaber, og deres formål er nu at skabe overskud til aktionærerne. Når værdinormen flyttes fra menneske til penge, sker det mærkværdige, at man mister respekten for pengene, fordi man ikke har respekt for dem, der har tjent pengene.«

Engagement og mission

Mødet med amerikansk kirkeliv har inspireret dig. Hvad er det herfra, du gerne vil implementere?

»I 1996 tilhørte vi som familie en luthersk kirke i Houston. Her oplevede jeg et langt større engagement hos de enkelte medlemmer. →

»» Forkyndelsen skal ikke rettes mod intellektet, ikke skabe viden, men livsforandring. ««

» Vær til stede, vær tilgængelig,
lyt til folk, tag dem alvorligt! «

Søren Toft-Jensen

- gift med Hanne, sammen har de tre voksne sønner
- præget af et kristent grundsyn, medstifter af og bestyrelsesformand i Borgerkirken i Silkeborg
- uddannet auto- og elektromekaniker; nu direktør for forretningsudvikling i Borg Automotive A/S
- bestyrelsesmedlem i Borg-Fonden

→ Fx samlede menigheden 80.000 kr. ind til et medlem, der havde mistet sit arbejde efter lang tids sygdom. Det ville aldrig ske herhjemme.

Der var en større bevidsthed om mission. Mange kirker har forstået, at evangeliet ikke udbredes ved, at de samme mennesker sidder på bænken hver gang, men ved at nye mennesker hører det. Derfor er det nødvendigt at ændre forkyndelsen, så den bliver relevant for dem, der ikke sidder der hver gang. Kun der-

ved bliver nye mennesker kristne – og de er ofte så optaget af den livsforandring, evangeliet har skabt i dem, at de inviterer andre med. Det fordrer stor omhyggelighed med at forberede gudstjenesten, så man får noget med sig. Man skal ikke spille folks tid!

Jeg er også inspireret af Rick Warrens kurser. Det koncept er rigtig godt – netop at forkynde evangeliet letforståeligt og forudsætningsløst, så man ikke føler sig udenfor.«

Hvad bør vi undgå at hente fra den amerikanske tradition?

»Herlighedsteologi fx – at rigdom og succes er udtryk for en stærk tro. Også fx stærkt moraliserende forkyndelse.«

Har du andre inspirationskilder?

»Kloge mennesker i verden som Dag Hammarskjöld, Dietrich Bonhoeffer og mange andre.«

Det forandrede liv

Du taler om, at mennesket bliver forandret i mødet med evangeliet og ændrer sine prioriteter. Hvordan kommer det konkret til udtryk?

»Ved at vi indretter vores liv efter det, Jesus foreslår. Man kan jo begynde med almindelig ordentlighed: At skelne mellem rigtigt og forkert, at tale sandt. Det er ikke specielt kristent, men et godt udgangspunkt.

Helt lavpraktisk kan man efterleve Jesus' bud om at elske Gud og elske sin næste. Jesus siger også, at hvis nogen beder dig gå en mil med ham, så gå to. Vær til stede, vær tilgængelig, lyt til folk, tag dem alvorligt!

Som ung fik jeg selv et råd, som jeg gerne vil give videre: 'Skriv op, hvad det er for et liv, du gerne vil se tilbage på, når du bliver gammel – i 6-8 punkter. Jeg har revideret punkterne undervejs i mit liv, men det har holdt mig på rette vej.«

»Dem, der ikke går i kirke, er første prioritet.«

At udleve evangeliet i hverdagen

Evangeliet er, at Guds rige er nær. At omvende sig og tro evangeliet betyder at se livet og virkeligheden i det nye lys, som Guds rige kaster over verden.

» Der er intet spektakulært over gudsriget, men det vokser som ukrudt, der skyder op gennem fortovet. «

[≡] Johannes Aakjær Steenbuch

[📷] Annie Spratt og Noah Buscher

– Unsplash

Evangeliet om Guds rige kan ikke reduceres til en lære om et kommende tusindårsrige eller en åndelig tilstand for de særligt spiritu-
elle. Det kristne budskab angår ikke kun en særlig åndelig sfære af tilværelsen. Evangeliet har også betydning for vores daglige liv.

Store krav

En stor del af Jesus' lære handler om gudsriget, der fungerer på helt andre vilkår end menneskeskabte samfund. Jesus gør det klart, at hans disciple skal give til alle, der beder, tilgive uden grænser, elske deres fjender og ikke dømmе andre og så videre.

Alligevel møder vi sjældent nogen, der bogstaveligt lever efter hans lære. Jesus' bud er altid mere radikale, end vi tror. Selv hvis vi

nøjes med at se gudsriget som et flot ideal, ramler det ofte ind i den orden, vi tager for givet.

Hver gang nogen mener at have sit på det rene, gør Jesus det klart, at der er mere at gøre – som i historien om den rige unge mand, der må gå skuffet bort, da Jesus byder ham at give alt, hvad han ejer, til de fattige.¹ →

¹ Matthæusevangeliet kap. 19, vers 16-22

Kærlighed er lovens fylde

Jesus koger hele sin lære ned til, at vi skal behandle andre, som vi selv vil behandles. Paulus forklarer, at kærlighed er lovens fylde.² Det er den »kongelige lov«, forklarer Jakob i sit brev.³ Kærlighed er med andre ord den lov, der gælder i gudsriget, uden »men« eller »hvis«. Derfor er der ingen del af menneskelivet, som er undtaget fra gudsrigets krav.

Der er ingen opskrift på, hvad det i praksis vil sige at behandle andre, som man selv vil behandles. Evangeliet sætter os fri til at tænke selv, men gør os netop derfor også myndige og ansvarlige. Ethvert forsøg på at sætte kærligheden i system er egentlig at udvande evangeliet.

På dørtærsklen til gudsriget

Det er egentlig ganske enkelt: At udleve evangeliet om gudsriget i dagligdagen betyder hverken mere eller mindre end at elske andre som sig selv. Vi ved udmærket godt, hvad vi skal – problemet er, at vi ikke vil. Vi må gang på gang indrømme, at vi ligesom Jesus' disciple ofte gør alt for at bortforklare evangeliets krav til os.

Men med sin død – og vores død med ham på korset – har Gud sat en grænse for vores uvilje og manglende retfærdighed. Med sin opstandelse har han skabt en ny menneskehed med borgerskab i gudsriget. Vi er på én gang vores gamle uretfærdige jeg og nye mennesker med del i Guds rige. Til stadighed står vi på dørtærsklen til gudsriget.

2 Romerbrevet kap. 13, vers 8

3 Jakobs brev kap. 2, vers 8

Guds rige er skjult

Guds rige er endnu skjult til stede blandt os. Også derfor kan vi aldrig dømmes om, hvorvidt andre mennesker lever med dets kærlighed i dagligdagen. Guds rige er til stede, hvor vi mindst venter det – i det mindste kærtegn, i en uanselig omsorg for et andet menneske. Guds rige kan vi ikke gøre til genstand for metoder og programmer, business og ledelse.

At der er tale om Guds rige, betyder, at evangeliet handler om en virkelighed, der har sin oprindelse uden for os, i Gud. Guds rige handler ikke om visioner og værdier, men om, at der findes en helt anden virkelighed, som er ved at bryde ind i vores.

Der er intet spektakulært over gudsriget, men det vokser som ukrudt, der skyder op gennem fortovet. Hævder nogen at være ved at realisere Guds rige på jorden, kan vi være sikre på, at det ikke er Guds rige, men babelstårnet, der er ved at blive genopført.

Evangeliet er politisk

Evangeliet er »politisk«, for det handler om, at Guds rige, en ny verdensorden, er nær. Guds rige er virkeligt på trods af vores mere eller mindre mislykkede forsøg på at skabe små og store perfekte samfund på jorden.

Verden er skabt god, men enhver orden – fx social, kulturel, økonomisk, politisk – som vi forsøger at beherske verden med, er per definition præget af uretfærdighed. Evangeliet er godt nyt, men det er også klart, at den orden, vi kender, netop ikke er Guds rige. Guds rige ophæver ikke det gode skaberværk, men sætter det fri af uretfærdige menneskeskabte systemer.

Evangeliet handler om, at en helt ny virkelighed er ved at bryde igennem – ikke kun, at der skal justeres lidt på dele af den gamle virkelighed. Selvom evangeliet er »politisk«, kan det ikke omsættes til et politisk program. Evangeliet sprænger enhver politisk ideologi.

Vi kan vidne om gudsriget

At leve med evangeliet i dagligdagen betyder en bevidsthed om tingenes foreløbighed – men også et håb for fremtiden. Det betyder fx, at vi ikke behøver at betragte menneskeskabte politiske og økonomiske systemer som uforanderlige. At en anden verden er mulig.

Vi kan ikke selv indføre gudsriget på jorden, men vi kan vidne om det ved at kritisere den uretfærdighed, vi ser omkring os. Vi kan vidne om gudsriget ved at sige »nej« til alt, der puster sig op og vil være noget stort i verden – og vi kan vidne om gudsriget ved at række ud og vise omsorg for alt, der er svagt og udstødt.

Gør vi det, kan det være, vi allerede nu får lov at se Guds rige – i glimt, men alligevel nok så virkeligt.

» Ethvert forsøg på at sætte kærligheden i system er egentlig at udvande evangeliet. «

Johannes Aakjær Steenbuch

- formand for *Teologisk Forum* i Baptistkirken
- ph.d. i patristik: studiet af kirkefædrene
- cand. mag. i filosofi
- bor på Bornholm og tilhører Bornholms Baptistmenighed

» Jesus' bud er altid mere radikale,
end vi tror. «

Guds Plan B

›Penge vokser ikke på træerne!‹ og ›Der er ikke timer nok i løbet af dagen!‹
De to udtryk blev gentaget *mange* gange i min barndom. De smittede også af på mig som voksen – et mønster af evigt gyldigt pres.

[≡] Jamie Lynn Cunningham

[📷] Aron Visuals – Unsplash

Mine søskende og jeg krævede meget tid og mange penge. Min far taklede presset ved at være nærmest besat af genbrug og ved at gå på jagt. Begge dele kræver tid og tålmodighed. Enhver jæger og lystfisker ved, at der går ikke meget til spilde, når man selv parterer sin fangst. Min far gemte også de mest mærkelige ting – selv fryseposer vaskede han op og satte til tørre!

Min mor klarede presset ved hjælp af en ny amerikansk trend i 80'erne – kreditkortet! Brug og smid væk! Tag et kviklån! Og for at klare et stort forbrug og en stigende gæld med høje renter, må man arbejde flere timer. Så har man pludselig heller aldrig tid til hinanden. De endte også med at gå fra hinanden – som gælden og afstanden voksede.

Som den ældste gjorde jeg, hvad jeg kunne for ikke at være en belastning eller tidskrævende. Og den amerikanske fundamentalistiske kristne højrefløj gjorde sit til at holde enhver fast i troen på, at økonomisk velstand er et klart tegn på Guds velsignelse og accept.

Uendelige ressourcer

Ressourcerne i ›Guds eget land‹ blev betragtet som grænseløse, og det var blot et spørgsmål om vilje og hårdt arbejde for at opnå rigdom. Derfor var min mors taktik både udbredt og accepteret – det skaber jo økonomisk vækst! Det var først i 1980'erne, at vi begyndte at høre lidt om forurening og om at passe på miljøet, men genbrug var stadig et tegn på fattigdom og måske endda ikke-rettroende adfærd! Så derfor blev mine indsamlinger af plastik og alu-dåser i naturen samt hyppige besøg på bagagerumsmarkeder og Kirkens Korshær som teenager set som mærkelige.

Mærkelig på nye måder

Så kom jeg til Danmark i 1995, hvor mange unge danskere så op til USA's velstand, som de

›››Jeg praktiserer ›Plan B‹ og udtrykket ›nej tak‹.‹‹‹

kendte gennem TV-serien *Beverly Hills*, mens fællesskabstanken og til en vis grad oliekrisen og krigstidstænkning stadig prægede især den ældre generation. Jeg havde ikke særlig mange penge som udvekslingsstudent og senere som nygift studerende, så jeg brugte mine erfaringer med at udnytte ressourcerne og min tid. Det gjorde mig i høj grad mærkelig på nye måder blandt unge danskere, men fornuftig blandt de ældre.

Danskernes forhold til tid var også fremmed for mig. Butikkerne lukkede meget tidligt og havde endda søndagslukket! Jeg opdagede familieflygter i naturen, tid til hygge og PAUSER. Det sidste var meget fremmed for mig. ›Kom til sagen!‹ og ›Klø på!‹ var mere min stil, men jeg har opdaget, hvor stor betydning hygge og pauser har for familiens trivsel – og for at kommunikationen omkring fælles beslutninger lykkes. Men selv dét er ved at ændre sig. Begrebet ›stress‹ er nærmest en epidemi nu.

›››Jeg opdagede familieflygter i naturen, tid til hygge og PAUSER.‹‹‹

At klare hverdagen kræver et NEJ TAK

Jeg har stadig ikke mange ressourcer, men jeg er ekspert i at klare hverdagen med lidt. Jeg praktiserer »Plan B« og udtrykket »nej tak«. Nej tak til reklamer, der promoverer forbrugersisme. Nej tak til for mange aftaler, fordi tid til mig selv og min datter også er en aftale. Nej tak til udsalg, fordi planlægning kan sikre imod fejlkøb og overforbrug. Nej tak til jagten på lykke og perfektion, fordi livet *gør* ondt, og menneskers behov er der nok af. Nej tak til bebrejdelser og frygt, fordi opmuntring og kærlighed er vor Herres taktik. Nej tak til had, griskhed og uretfærdighed, fordi det ikke hører Guds rige til.

I Bibelen har jeg aldrig selv kunnet finde opfattelsen af økonomisk velstand som entydigt tegn på Guds velsignelse. Tvært imod – Jesus søgte ikke rigdom eller travlhed, men fællesskab og nærvær i Guds Plan B: Død og opstandelse. Det kræver max tillid til Guds løfter og formaninger mod frygt og bekymringer.

Jamie Lynn Cunningham

- født og opvokset i USA
- ledig fleksjobber med et fysisk handicap
- fraskilt enlig mor

» Min far taklede presset ved at være nærmest besat af genbrug og ved at gå på jagt. «

Smykker skaber liv

På det seneste sommerstævne oplevede vi, at der nogle dage blev solgt smykker bagest i hallen. Smykkerne er ikke kun smukke – de tjener et helt specielt formål. De kommer nemlig fra den organisation, som hedder **Eden Ministry**.

[≡] Vibeke Dalsgaard

[📷] Eden Ministry

Eden Ministry er en organisation, som virkeliggør visionen om at træde i Jesus' fodspor og virke blandt nogle af de svageste og mest udstødte mennesker i verden: De handlede kvinder.

Det begyndte med en håndfuld mennesker, der ville afhjælpe den uretfærdige menneskehandel i deres by. Først undersøgte de omfanget af prostitution i området, og derefter begyndte de langsomt at skabe relationer til dem, der var involveret i den kommercielle sexindustri. De var motiveret af deres kristne tro, og visionen var at nå alle i prostitutionsmiljøet.

At nå alle i prostitutionsmiljøet

Eden Ministry har arbejdet med handlede piger og kvinder i Asien i over 15 år. I løbet af den tid er der gennemført programmer i fem større byer, og over 500 kvinder er blevet reddet. Eden Ministry har et grundigt og innovativt tilbud om effektive støtteforanstaltninger, der med-

» Hensigten er at give dem styrke, så de kan udvikle selvværd og derigennem et fornyet håb for fremtiden. «

» De bliver menneskelige varer handlet på gader, underholdningsetablissemeter eller i stigende grad på internettet. «

virker til at genoprette ofrene for prostitution, menneskehandel og tvangsægteskaber. Og organisationen giver sikkert husly, omsorg for traumatiserede, erhvervsuddannelse og beskæftigelse til de kvinder, der kommer til *Eden Ministry*. Hensigten er at give dem styrke, så de kan udvikle selvværd og derigennem et fornyet håb for fremtiden.

Nøglen er forandring

Organisationens *Theory of Change*¹ er baseret på en rækkeud-, rednings- og genoprettelsesmodel, som indebærer:

- at nå hele prostitutionsmiljøet i det område, de arbejder i. Organisationen er opsøgende, forebyggende og tilbyder advokatbistand
- at redde de seksuelt udnyttede og dem i tvangsægteskaber og sørge for et sikkert og værdigt miljø, hvori de kan leve, arbejde og blive helbredt
- at genoprette værdighed og håb for deres fremtid med traume-rettet pleje og hjælp til at blive økonomisk selvstændige gennem beskæftigelse.

Enhver kvinde, der har forladt prostitutionsmiljøet og kommer til *Eden Ministry*, får mulighed for at overleve menneskehandel, hvor de blev tvunget eller bedraget til prostitution eller ægteskab.

De sårbare kvinder

Eden Ministry oplever, at kvinderne kan udnyttes, fordi de er sårbare. I prostitutionsmiljøet lever kvinderne et liv under nøje overvågning og kontrol af deres alfonser. De bliver skræmt og truet til at følge ordrer. De er ofte begrænset og til tider bundet eller låst inde. De bliver menneskelige varer handlet på gader, i underholdningsetablissemeter eller i stigende grad på internettet. De oplever at leve i skam og håbløshed, og de er overbeviste om, at håb og frihed er udenfor deres rækkevidde.

I de senere år har *Eden Ministry* oplevet et stigende antal kvinder, der er blevet handlet over grænserne for at indgå tvangsægteskaber. Der er nu over 15 millioner ofre for tvangsægteskaber på verdensplan. Unge piger og kvinder bliver gift med mænd, de aldrig har mødt. Kvinderne ender ofte i øko-

nomiske omstændigheder, der er lig med eller værre end dem, de kom fra.

Ægteskaberne er ofte præget af vold, misbrug og undertiden voldtægt fra ægtemanden og hans familiemedlemmer. Den lange rejse for at vende tilbage til deres hjemland eller til et sikkert miljø er fyldt med udfordringer for kvinderne, fordi de ofte mangler lovlig identifikation. Der er tillige sprogbarrierer, racediskrimination og manglende støtte fra venner og familie.

Et helt nyt liv

Overskud fra smykkevirksomheden går direkte til de kvinder, der kommer til *Eden Ministry*. Kvinder, der forlader prostitutionsmiljøet eller et tvangsægteskab, kan derigennem få mulighed for uddannelse og beskæftigelse og et fremtidigt værdigt liv.

Tænk, så megen mening og kærlighed kan der være i et smykke!

1 Oversat: Teori om forandring

Læs mere på www.edenministry.org

Coffee Beanies betyder hjælp til selvhjælp

I 2017 var Aimée Kjær Kofoed i Rwanda og Burundi. Her mødte hun flittige kvinder, som ønskede at sælge håndlavede genstande for at få en ekstra indtægt. Det førte til arbejde med at finde et produkt til danske købere, som ikke lugter for meget af barmhjertighed, selvom det i bund og grund er motivet.

[≡] Aimée Kjær Kofoed

[📷] Jonas Norgaard Mortensen

og Matius Morales

Coffee Beanies er huer strikket af kaffebønner. Det er vores families private satsning. Et socioøkonomisk tiltag drevet på markedsvilkår, som aldrig kommer til at lette uden masser af hjælpende hænder. Det giver endnu ikke overskud, men i efteråret 2018 solgte vi for 90.000 kr. og gik dermed i et stort 0.

Visionen er at hjælpe ekstremt udsatte grupper i Burundis kaffebjerge med en ekstra indtægt. Fire måneder om året har de ikke indtægt, og burunderne er blandt verdens fattigste. Hvis de strikker en hue om ugen, kan de fordoble hele deres indtægt fra kaffelandbruget. Allerede nu hører jeg, at strikkerne

har brugt deres løn på skoleuniformer, mad og sundhedsforsikringer til deres børn.

» Nu havde jeg huer, som jeg kunne teste på kunder. «

Vi er mange i gang

På mine rejser med Morten har jeg perspektivløst købt stofdyr lavet af kvinder i Rubura, men vi begyndte at drømme om at optræne afrikanerne i at strikke. De har tidligere strikket i bjergene, inden krig og flugt splittede landet ad. Under vores ophold i Afrika besøgte vi et amerikansk strikke-projekt, og det slog mig, hvor simpelt og oplagt det var. Intet andet end pinde og garn; små strikkeprojekter som man kan overskue at lave i hånden; fleksibelt arbejde som ikke kræver, at man er væk fra sine børn. Stigende interesse for håndlavede kvalitetsprodukter i Vesten samt en eksplosiv sult efter bæredygtighed.

Jeg satte mig for at prøve! Først kørte jeg rundt på biblioteker hjemme på Amager og ledte efter villige strikkere til at strikke og lave opskrifter. Senere fulgte strikkere i menigheder i Herlev, Roskilde, Odense, Aalborg og Sindal. Helt inde i maskinrummet fik jeg Elin Hansen fra Roskilde, som er en dygtig og flittig støtte. Pludselig var der hul igennem. Nu havde jeg huer, som jeg kunne teste på kunder. Siden blev de afrikanske strikkere dygtige, og de leverer nu langt hovedparten.

Forstærkning kom til

Alle de overvejelser var Lise Emming Weber-Hansen uvidende om, mens hun og hendes mand Jep planlagde at rejse til Rwanda og Burundi. Begge har de tilbragt år af deres barndom i bjergene dernede, og alt imens

Gud arbejdede med mændenes planer om et fantastisk vand-projekt til kaffebønderne, blev der ligeså fint banet en sideløbende vej for Coffee Beansies.

Lise, som skulle rejse med sin mand, er nemlig en fortrinlig strikker, og hun taler endda de lokale sprog til husbehov. Jeg måtte bare måbe, mens Lise sikkert og muntert fik optrænet et af verdens hårdest trængte folkeslag i at strikke huer, som det skulle vise sig, at danskerne tager vel imod. Hun og jeg har været på en pragtfuld træningsuge med en strikkegruppe i Kigali, som igen skal træne et par grupper i storbyens fattige områder. I øjeblikket har Coffee Beansies 4-5 strikkegrupper: Grupperne i Kigali, en i bjergene i Rubura, som Lise har trænet ad fire omgange i 2018, og en gruppe i Burundis hovedstad, Bujumbura.

De frivillige:

- en frivillig, der træner kvinderne i Burundi i at strikke
- frivillige strikkere i Danmark, der dækker akut behov hos forhandlere og hjælper med nye designs
- frivillige, der hjælper med grafik, salg, hjemmeside, billeder og meget mere

Aimée Kjær Kofoed

- gymnasielærer
- gift med Morten Kofoed, BaptistKirkens sekretær for International Mission og sammen har de to døtre på syv og ni
- har etableret Coffee Beansies i sin fritid

Sådan kan man købe huerne:

- i en kommende webshop på www.coffeebeansies.dk
- hos fem forskellige forhandlere i København i efterår-/vintersæsonen
- hos private, som fx sælger på deres arbejdsplads. Lanceres til efteråret. Se snart nærmere detaljer på www.facebook.com/coffeebeansiesburundi/

Alt er så usikkert nu

Moses Lal Bawi Peng forstår, hvis nogle af chin'erne føler, at tæppet bliver revet væk under dem med den nyeste stramning i flygtningelovgivningen. At det såkaldte paradigmeskifte i dansk flygtningepolitik har bred opbakning i Folketinget, gør det kun værre.

[≡] Lone Møller-Hansen

[📷] Private

Moses er velintegreret i det danske samfund. Har taget en fireårig uddannelse og fået fuldtids job, og han har dansk statsborgerskab. Det har hans kone, Cherry, ikke. Hun har almindelig opholdstilladelse. De har tre børn, der alle er født i Danmark og har gået i danske institutioner.

Han er præst i en menighed med 190 børn og voksne i Esbjerg, og samtidig er han generalsekretær for *Chin Christian Association* i Danmark, CCA-DK. Nu kommer mange og spørger ham, hvad der skal ske med dem – og han kan ikke svare dem. Han véd heller ikke, hvad lovgivningen kan komme til at betyde for hans egen familie.

Bliver vi sendt hjem?

»Det er svært at tænke på fremtiden. Bliver vi sendt hjem til Burma efter 13-14 år her? Hvad skal vi så leve af? Mange tænker mere

på det end på at blive integrerede og lære bedre dansk!« Moses plejer at være en glad mand. Nu er han bekymret. Det bekymrer ham også, at det er et stort flertal i Folketinget, som er enige om den stramning, der sker i lovgivningen. Det betyder, at der ikke er udsigt til lempelser, selvom et folketingsvalg skulle betyde en ny regering.

Velintegrerede

»Nogle få vil gerne hjem. Foreløbig er ét ægtepar, der var pensionister, taget hjem til Burma. Men deres børn og barnebarn er stadig her i Danmark. Vi har regnet med, at vores fremtid lå her. Mange unge har taget uddannelse«, siger han og taler på vegne af 1500 chin'er.

Han fortæller om Esther, der har startet sit eget rengøringsfirma i Agerbæk nær Esbjerg. Hun har allerede tegnet kontrakt med Varde og Esbjerg Kommuner, siger han – og fortæller, at Esther har store planer, om at firmaet skal vokse. Hun vil gerne sørge for job til nogle af de chin'er, der har svært ved at finde arbejde. Men kommer det til at ske nu?

Rammer de fleste

Ca. 5 % af chin'erne har fået statsborgerskab, og 15-20 % har fået permanent opholdstilladelse: »Men lovgivningen gælder for enkeltpersoner og tager ikke hensyn til familier. Og det giver ikke mening at splitte familier«, fortæller Moses.

»Regeringen i Burma taler kun om demokrati. Militæret bestemmer stadig, de har bare taget uniformerne af. De siger, at der er religionsfrihed, men de arbejder for ensretning. Lovgivningen

Esther.

»» *Det er svært at tænke på
fremtiden. Bliver vi sendt hjem til
Burma efter 13-14 år her?* ««

favoriserer buddhismen og ét sprog, burmesisk. Hvis vi kommer hjem, kan vi kun bosætte os i det fattige chin-land, hvor der ikke er noget at leve af.«

Har lært meget i Danmark

»Hvis nogen bliver sendt hjem, starter de fra nul – med job, skole og familieliv. Børnene taler jo bedre dansk end chin. Vi har lært mange gode ting i Danmark. Om fx menneske-

rettigheder og lighed. Skulle man begynde at slå børnene igen, for det gør naboerne? Vi har lært en gensidig respekt imellem ægtepar. Vi hjælper hinanden i hjemmet, hvor det er typisk i Chin, at mænd bare sidder i sofaen!« Moses griner og fortsætter: »Vi har lært, at man skal tage sig af børnene, de ældre og handicappede. Det gør man ikke i Burma.«

Store konsekvenser

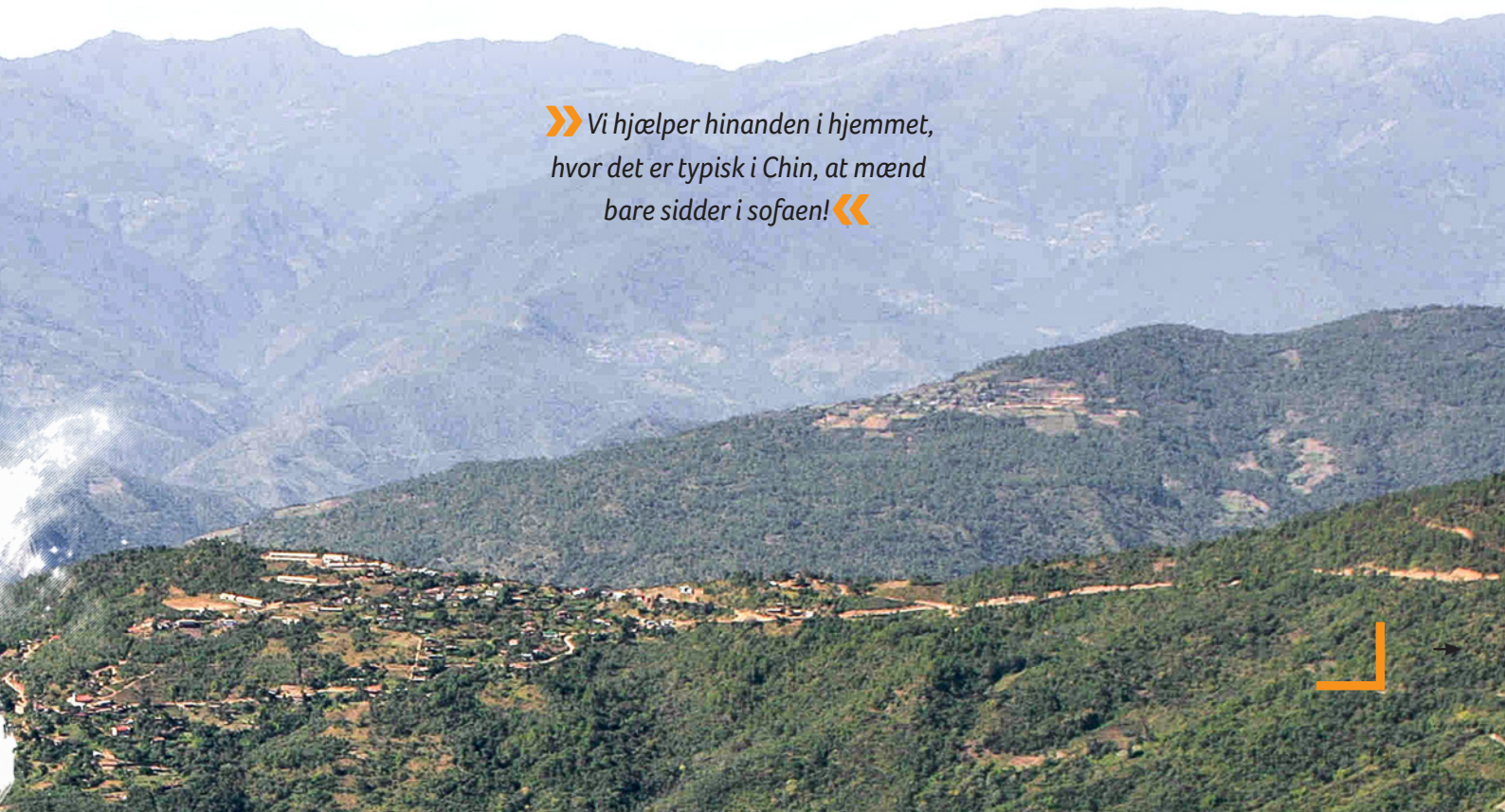
Han vil gerne mødes med de politikere, der har besluttet det såkaldte »paradigmeskifte«. »Det

har måske store konsekvenser for os. Lige nu er det svært at planlægge noget. Skal vi bare sætte os ned og vente på, at vi får et brev om, at vi skal ud af landet? Nogle er allerede blevet stressede og syge.«

I BaptistKirken er der otte chin-menigheder. Den niende søger optagelse til sommer. Menighederne tæller over 1000 børn og voksne. Alle børn og unge er organiserede i BBU, Baptisternes Børne- og Ungdomsforbund.

»» *Vi hjælper hinanden i hjemmet,
hvor det er typisk i Chin, at mænd
bare sidder i sofaen!* ««

En lille smule beroligelse

Paradigmeskiftet er en realitet, men vi kan håbe på, at det ikke i første omgang rammer migranter og flygtninge i baptistkirkerne. Orienteringsmøder med Udlændingestyrelsen har beroliget deltagerne lidt.

[≡] Lone Møller-Hansen

[📷] Private

En række baptister deltog i møder, som Udlændingestyrelsen har holdt for at opdatere især myndighedspersoner om den nyeste lovgivning på området.

Der er fokus på selvforsørgelse og hjemrejse i stedet for integration. Alle opholdstilladelser gives eller forlænges med henblik på midlertidigt ophold.

Tag ikke på ferie i hjemlandet

Det er vigtigt at vide for flygtninge:

- at de mister deres opholdstilladelse, hvis de tager ophold i udlandet mere end seks måneder
- at ferie i hjemlandet ses som tegn på, at man sikkert kan opholde sig dér. Derfor kan det medvirke til hjemsendelse

- at det er en skærpende omstændighed at begå alvorlig kriminalitet
- at hele familien anses for at have større tilknytning til Danmark end til hjemlandet, hvis der er børn, som er over otte år og har gået i skole i nogle år.

Asyl er midlertidigt ophold

Paradigmeskiftet fokuserer i første omgang på de syriske flygtninge, primært fra Damaskus-området, der betragtes som sikkert.

Allerede før paradigmeskiftet har ca. 1000 flygtninge fra Somalia ikke fået forlænget deres opholdstilladelse.

Loven er en stadfæstelse af tidligere lovgivning fra 2015, der slår fast, at flygtninge tilbydes midlertidigt ophold i Danmark, indtil der er fred i hjemlandet igen. I opholdsperioden kan man arbejde og uddanne sig, men hensigten er, at man skal tilbage til sit hjemland, når det bliver muligt.

Beroligede

Efter mødet med Udlændingestyrelsen siger både Kio Awi, der er medlem af BaptistKirkens ledelse, og Moses Lal Peng, at foreløbig er de beroligede.

Men det ikke er til at vide, hvad der kan ske i fremtiden. Og der er ingen særlovgivning for kristne flygtninge i forhold til andre.

Moses Lal Peng er præst i Esbjerg og har udtrykt mange burmeseres frygt.

Gift med en kvinde med en **farlig ambition**

Denne artikel kan af sikkerhedsmæssige
grunde kun læses i det trykte blad.

**Denne artikel kan af sikkerhedsmæssige
grunde kun læses i det trykte blad.**

JESU

» Vi skal se nye menigheder vokse frem
og blive middel til at nå danskerne. «

»Tør nu øjnene, Lars!«

Lars Midtgaard, præst i Bethelkirken i Aalborg, er BaptistKirkens nøgleperson lige nu, når det gælder menighedsplantning. Han er ikke selv typisk menighedsplanter, men véd, at det er nødvendigt at plante menigheder, hvis BaptistKirken fortsat skal udvikle sig.

[≡] Lone Møller-Hansen

[📷] Carlos Arthur MR – Unsplash

og Jonas Norgaard Mortensen

Lars Midtgaard måtte for et par år siden sige farvel til gode folk fra sin menighed i Aalborg. De ville slutte sig til en anden kirke, Vineyard, som med Thomas Willer i spidsen ville plante en ny menighed i Aalborg: »Jeg blev personlig udfordret. Det var rigtig hårdt! Dem, der gør det, har altid masser af ressourcer. Det kunne mærkes i menigheden. Samtidig var det ene par vores personlige venner – det er de heldigvis stadigvæk!«

Det er godt nok træls

»Da de var gået i gang, kunne jeg stadigvæk tænke: »Det er godt nok træls!« Så tror jeg virkelig, Gud talte til mig: »Tør nu øjnene Lars, for de her mennesker bliver ikke de sidste,

jeg kalder fra Bethelkirken. Jeg kommer til at kalde på andre, der skal plante kirker, og jeg vil, at du skal sende dem!« Det blev et Kairos-øjeblik for mig. Samtidig var der noget, der faldt på plads i forhold til de venner, der var gået. Jeg erkendte: »Jeg skal velsigne dem, der skal ud og plante nye menigheder.« Og kort efter havde vi et møde mellem Bethels menighedsråd og BaptistKirkens ledelse, hvor vi blev spurgt, om vi ville sætte os for bordenden på vegne af BaptistKirken vedrørende menighedsplantning.«

Vi skal genskabe fokus

For at sige ja til det, var Lars midt i en længere proces: »Jeg oplever, at vi har tjenestekrise i BaptistKirken. Vi mangler præster. Vi kan se, at gennemsnitsalderen i menighederne bliver ældre, små menigheder skranter, nogle lukker. Vi står på en brændende platform. Vi

skal genskabe fokus. Vi skal se nye menigheder vokse frem og blive middel til at nå danskerne«.

»Vi har prøvet det før. Dawn-bevægelsen i '90-erne var ikke videre vellykket. Men jeg ser håb, bl.a. i dét, Henrik Holmgaard har gang i med SCMT – Studiecenter for Menighedsbaseret Teologi. Jeg ser også på min kirkefamilie, og jeg kan mærke, at det ér mine rødder. Der skal ske noget! Spørgsmålet er, hvor mange skud, der er tilbage i bøssen?«

Fælleserklæringen

Det er vigtigt for Lars Midtgaard, at menighedsplantning også bliver en markør i den kommende *Fælleserklæring*: »Som kirkeligt fællesskab skal vi samtale, men der er nogle store bump på vejen. Fx vores kirkekultur. Vi må indse, at det kommer til at koste på flere niveauer. Kulturbærerne, præsterne og leder- →

→ **Lars Midtgaard**

- Teologisk bachelor, Örebro
- Master i praktisk teologi, Ansgarskolen
- Præst i Bethelkirken, Aalborg

»Der er noget, der er vigtigere, end at vi lykkes lokalt og lykkes som menighed.«

ne i menighederne skal sætte menighedsplantning – eller lad os kalde det »at danne nye trosfællesskaber« – på dagsordenen. Og vi skal kalde på dem, der bærer dette kald.«

»Vi skal have det med i forkyndelse

og samtale. De, der bærer på kaldet til at skabe nyt, føler sig hjemløse, hvis ikke det bliver italesat. Udfordringen for præst og ledere er, at vi ikke vil undvære nogen, og slet ikke dem, der har mange ressourcer. Da skal vi udfordre os selv som præster og ledere til at turde give slip, når Gud kalder. Der er noget, der er vigtigere, end at vi lykkes lokalt og lykkes som me-

nighed. Her bliver vi nødt til at ville give. Give nogle af vores gode folk væk. Sætte folk fri.«

Missionsforbundet gør det

Lars Midtgaard er ved at samle en gruppe, der skal sætte en dagsorden om nye trosfællesskaber. Der er allerede et arbejde i gang i bl.a. Missionsforbundet. Her har man en strategi om at se fem nye menighedsfællesskaber skyde frem inden 2022: »Det kommer til at koste penge. Vi skal måske endda kaste mange penge ind i det til bl.a. løn. Der er mennesker, der vil starte noget op. Men de har brug for at andre står bag dem!«

Til dem, der bærer på kaldet til at starte noget nyt, har Lars Midtgaard et første råd: »Du skal ikke vente på, at der falder noget ned i din turban. Når betingelserne er opfyldt, så er der økonomi bag. Du skal ikke vente ti år.«

Tid til at krydse floden sammen?

»Jesus har udvalgt sine disciple til at realisere Guds Rige her på jorden. Vær modig og stærk«, var konferencens gennemgående røde tråd, for Gud vil ændre dig og igennem dig, fordi Gud elsker sin kirke mere, end du gør. Det er tid til forandring.

[≡] Jamie Lynn Cunningham

[📷] Astrid Melkær Andersen

Påskeliljerne er sprunget ud langs landevejen mod Brandbjerg Højskole. Jeg skal deltage i min allerførste lederkonference, og jeg

glæder mig. Blandt de kø-dannende deltagere er der smil, krammer og en enestående energi i luften, som springer let og elektrisk imellem dem og forstærker glæden, som solskinet har tændt. Vi skal alle høre om discipelskab fra Karl Martin, Ruben Dalsgaard, Mai-Brit Tvilling og Hasse Falk Jakobsen. Folk glæder sig. →

»En fælles åndelig sult efter Helligånden og discipelskab.«

Lise Emming Weber-Hansen

Else Marie Nielsen

Scott Tuminello

»» De oplever alle at stå ved en skillevej, så de håber på at få vejvisning under konferencen. ««

→ At finde vej

De andre deltagere virker rutinerede i van-te omgivelser, mens jeg leder efter mit værelse og derefter salen. Jeg er fascineret af de tydelige traditioner for fællesskab og refleksion, som præger arkitekturen. Men min nysgerrighed må vige for programmet, og heldigvis er der mange, der er gået foran for at vise mig vejen.

Alle har fundet plads til velkomsten, men den særlige elektriske energi har ikke forladt salen. Jeg mærker sult efter mere end den kommende festmiddag; en fælles åndelig sult efter Helligånden og discipelskab. Lone Møller-Hansen byder velkommen som afløser for BaptistKirkens formand, Per Beck, fordi han er blevet bedstefar tidligere på dagen. Lone stiller spørgsmålet: »Er vi dér, hvor vi skal være?« Gud stiller os ofte i situationer, hvor vi havde planer om noget andet, når vi farer gennem hverdagen, tænker jeg. »Formår vi at skilte med, at vi er kristne?« fortsætter hun.

Tager vi kampen op?

»Det ved jeg ikke«, tænker jeg, mens den skotske seniorpræst og forfatter til to bøger, Karl Martin, bliver introduceret. Karl Martin erklærer straks sin intention om at provokere os og får os til at sulte endnu mere efter Jesus. Han fylder os ikke med en tilfreds mæthedsfølelse, for han ser en tendens i baptistkirken i Nordeuropa til at ligne israelitterne på ørkenvandringen: modløse, passive og bitre. De var afhængige i fyrre år, fordi de ikke selv turde tage skridtet til selvstændighed på den anden side af Jordanfloden i første omgang. Der gik flere ledere til, før de blev klar over, at det var NU eller aldrig! »Er vi klar til at krydse floden nu? Eller har vi tænkt os at dø i ørkenen?« spørger Karl. »Det kræver ledere, der ligner Jesus, og Jesus tog kampen op«.

Forventninger og hygge

Både under festmiddagen, aftenhyggen og i de øvrige pauser går snakken om den lækre mad, vores menigheder og egne forventninger. Da vi mødtes, blev vi bedt om at skrive ned, hvad vi håber at få med os. Scott Tuminello, Else Marie Nielsen og Lise Emming Weber-Hansen fortæller mig om deres håb.

De oplever alle at stå ved en skillevej, så de håber på at få vejvisning under konferencen. Scott er kommet til Danmark for at lære mere om verdenskirken og dansk discipelskab. Han håber på at blive klædt på til en skandinavisk vækkelse. Else Maries hjertebarn – flygtningesagen – er under pres, da antallet af flygtninge er faldet, men hun har fået ny inspiration under en workshop til at se efter nye behov i lo-kalsamfundet. Lise vil smide sin tvivl om sin rol-

»» For der vil altid være en procentdel, som erklærer deres uenighed og utilfredshed, samt truer med at forlade kirken ... Lad dem gå! ««

le herhjemme og sammen med sin mand og for egne midler fortsætte med at undervise kvinder til selvforsørgelse i Afrika. Hver har øje for tabte, fremmede og udsatte Guds børn, og at murstenene ikke begrænser dem i Guds arbejde.

På vej videre

Karl Martin brugte en del tid i sine workshops på at uddybe vigtigheden af som leder at møde kritik med ydmyghed og lydhørhed. Både han og andre oplægsholdere understreger mentorfunktionen: en mere erfaren åndelig discipel, som konstruktivt og autoritativt kan være en sparringspartner i Kristus. »Kristus' liv enten opmuntrede, inspirerede eller skuffede de folk, der fulgte ham, og som kristne ledere bør vi regne med det samme. Hvis ikke nogen forlader vores lederskab i pro-

test, så er det, fordi vi leder dem i behagesyge fremfor efter Jesus' provokation af de etablerede institutioner, der satte loven højere end at genoprette liv.«

»For der vil altid være en procentdel, som erklærer deres uenighed og utilfredshed, samt truer med at forlade kirken ... Lad dem gå!« opfordrer Karl Martin. »For hvis du i stedet fokuserer på dem, der er kampdygtige, til at realisere Guds Rige på jorden, og begynder med det liv, der findes dér, hvor du er, puster liv i det og opmuntrer det, så skal det nok bære Guds Riges segl.« Salen er bomstille, men han slutter med: »Din ledelse er en krigserklæring, og Gud lover dig sejr. Men du kan ikke vinde en kamp, som du nægter at gå ind i. Konfronter derfor fattigdom, egoisme, nydelsessyge, uretfærdighed og ligegyldighed.«

Scott Tuminello

- Gift, far til tre
- Har boet to år i Danmark
- Fra Mississippi, USA
- IMB og Regen/Kristuskirken – Kirkeplanter

Lise Emming Weber-Hansen

- Gift, mor til tre og mormor til to
- Skolelærer og missionærbar
- Odense, leder af børnekirken
- Bestyrelsesmedlem i Kvindenetværket

Else Marie Nielsen

- Gift, med fire børn og ti børnebørn
- Har to ekstra flygtninge »børn«
- Pandrup-Birkelse
- Formand for Jammerbugtens Tværkulturelle Venskabsforening

Karl Martin

Hvad vil du være, når du bliver stor?

Vi har et kald fra Gud. Men hvad betyder det, at vi er kaldet? Hvad er vi kaldet til? Vores kald ligger i vores identitet i Kristus.

[≡] Louise Jul Boeriis

[📺] Gabriel Lamza – Unsplash

Jeg er fascineret af Paulus' brev til menigheden i Efesos. Han bruger de første tre kapitler på at forklare vores identitet i Kristus – hvad det betyder og indebærer at være »i Kristus«. Herefter skriver han: »Jeg, der er fange for Herrens skyld, formaner jer da til at leve, så det svarer til det kald, I fik, med al ydmyghed og mildhed, med tålmodighed, så I bærer over med hinanden i kærlighed og stræber efter at fastholde Åndens enhed med fredens bånd ...«¹.

»Vi kan ikke forstå vores kald og formål her på jorden uden først at forstå vores identitet i Kristus!«

»Vores kald som kristne ligger ikke i, hvad vi gør, men i hvem vi er.«

Først vores identitet i Kristus

Det er ikke tilfældigt, at Paulus bruger den første halvdel af Efeserbrevet til at forklare vores identitet i Kristus, før han forklarer vores kald. Det, Paulus prøver at sige til efeserne, er, at det kald, Gud har givet os som kristne, bliver gjort tydeligt gennem vores identitet i Kristus. Det gælder også for os i dag: Vi kan ikke forstå vores kald og formål uden først at forstå vores identitet i Kristus!

Gud har skabt os unikke hver og én, for at vi kan bruge hver evne, som Han har givet os til at skabe enhed i Ånden, som Paulus skriver. Men Paulus gør det klart, at vores kald og alt, hvad vi gør for Kristus, bør komme fra vores identitet i Jesus. Vores kald som kristne ligger ikke i, hvad vi gør, men i hvem vi er. Det

handler ikke længere om, hvad jeg gerne vil være, når jeg bliver stor, men om hvem Gud allerede har skabt mig til at være og om at leve det ud i Kristus!

Hvem vil du være, når du bliver stor?

Jeg vil gerne være den, som Gud siger, jeg er. Hvem det er, opdager jeg ved at fokusere på Gud og opdage, hvem Gud er. Det er gennem vores daglige omgang og relation med Kristus, vi finder vores identitet – og i den har Gud allerede lagt vores kald!

Louise Jul Boeriis tilhører Korskirken i Herlev og er på evangelistskole i Australien

¹ Efeserbrevet kap. 4, vers 1-6

Fornyelser på sommerstævnet

Mandag, tirsdag og onsdag vil der være et alternativt aftenprogram med musikalske Rune Funch, poeten og kunstneren Jeanette Munksbøl og salmedigteren Iben Krogsdal. De unge voksne, som tidligere hed Platform, nu *Soul Camp*, er med i hallen til aftenmøderne, og stilen bliver mere rettet mod dem.

»Sådan er der mange spændende fornyelser ved årets sommerstævne. Vi håber, det vil gøre stævnet tiltrækkende for endnu flere«, siger generalsekretær Lone Møller-Hansen, som er med i programudvalget.

Aldersfordelingen hos børn og unge er også ændret. Og så er der et hav af tilbud om seminarer om eftermiddagen, blandt andet om »personalismen« med BaptistKirkens udsendte Jonas Norgaard Mortensen.

Landskonferencen bliver samlet på mandagen, hvor også generalsekretæren for Baptisternes Verdensalliance, BWA, Elijah Brown deltager.

Tirsdag bliver som noget nyt gratis gæstedag.

Sommerstævnet på Lindenberg finder sted i uge 30.

Se programmet og tilmeld dig på www.sommerstævne.dk.

Navne

Døbt:

Bornholm

03.02.2019: Lars Pedersen, f. den 25.10.1958

Nørresundby-Vodskov

07.10.2018: Amanda Kvist, f. 28.10.2001

07.10.2018: Adam Kvist, f. 03.09.1998

Østhimmerland

28.10.2018: Rasmus Næsby Schrøder, f. 08.01.2002

Optaget:

Bornholm

01.01.2019: Johannes Aakjær Steenbuch, f. 14.06.1982

Odense

18.11.2018: Heidi Søgaard Byg, f. 28.01.1962, døbt 16.12.1976

18.11.2018: Palle Byg, f. 04.10.1958, døbt 06.06.1973

17.02.2019: Lis Uhre Knudsen, f. 13.06.1940, døbt 01.12.1975

Døde:

Brovst

Bror Henning Persson, født 13.04.1931, døde 13.02.2019

Hjørring

Knud Jacobsen, født 06.05.1941, døbt 08.12.1957 i Østervrå, døde 16.03.2019

Holbæk

Else Møller Madsen, født 16.12.1914, døbt 26.12.1914, døde 26.12.2018

Finn Sidelmann Basnov, født 15.06.1955, døbt 30.09.1979 i Korskirken, døde 15.02.2019

Karmelkirken

Hilbert Smith Christiansen, født 08.04.1934, døbt 11.12.1949 i Østervrå, døde 26.12.2018

Korskirken Herlev

Tove Kvist Frantsen, født 23.09.1943, døbt 02.10.1968 i Nystrup, døde 03.03.2019

Odense

Gerda Schmidt, født 13.06.1935, døbt 03.05.1953 i Odense, døde 01.11.2018

Klaus Gjerløv, født 22.08.1956, døbt 04.05.1969 i Odense, døde 02.03.2019

Henrik Eskemose, født 31.08.1964, døbt 19.09.1982, døde 13.02.2019

Oure

Birthe Kirstine Ullemose, født 18.01.1929, døbt 16.12.1945 i Kristuskirken, Kbh., døde 15.03.2019

Pandrup-Birkelse

Ellinor Højer, født 04.04.1936, døbt 18.03.1951 i Ingstrup, døde 07.02.2019

Tølløse

Karl Heilesen, født 23.12.1918, døbt 16.04.1933 i Nørresundby, døde 24.02.2019

Holstebro Baptistkirke har sendt stafetten videre til **Bethelkirken i Aalborg** med spørgsmålet: **Hvad gør I for de unge, som flytter til byen for at studere? Specielt dem, der kommer fra andre baptistmenigheder? Venter I på, at de kommer i kirken? Opsøger I uddannelsesstederne eller andre netværk?**

Relationer, indhold og temperament har betydning

[≡] Rasmus Mortensen

[📷] Private

Det korte svar er, at vi ikke har en direkte indsats overfor unge baptister, som flytter til byen. Vi har et ungdomsarbejde, der er lidt som en tretrinsraket.

Fællesskab om langborde

Vi mødes om onsdagen og spiser aftensmad sammen ved langborde, så vi bryder kliker op, og man kan altid tage en ven med til bords. Der er stadig plads til flere, selvom vi er ved at være det antal, som køkkenet kan magte. Vi er en gruppe på ca. 80 unge tilknyttet og samler 40-70 unge til spisning hver uge. Fællesspisningen er bortset fra bordvers »religiøst ufarlig« at deltage i for de unge, men det er et enormt stærkt værktøj til at introducere nye i fællesskabet.

Gudstjeneste i Dagligstuen

Unge er meget bevidste om ikke at skille sig negativt ud fra normen, men har man først spist sammen, er det 100 gange nemmere at invitere med til vores gudstjeneste, som vi følger spisningen op med.

Vi har sammensat en liturgi, som vi kan oprettholde og gentage. Den består af tre lovsange, 20-30 min. prædiken med indlagte samtale-spørgsmål, nadver, kollekt, bøn i grupper, mulighed for forbøn, og så har vi altid mulighed for at tage en kop kaffe under samlingen.

Vi kalder det for »Dagligstuens«, fordi vi begyndte i et lille rum i kirken, som havde sofaer. Vi er siden vokset fra 15 til en gruppe på 80 unge, som bruger Dagligstuens fællesskab.

» Vi ønsker ikke at være et appendiks til kirke eller at lege kirke.

Vi vil være kirke. «

Vi ønsker ikke at være et appendiks til kirke eller at lege kirke. Vi vil være kirke. Derfor har vi vores scene, hvorfra vi kan lede lovsangen og undervise mange på én gang, og vores spisning, hvor man kan dele venskaber og introducere nye til fællesskabet.

Netværksgrupper er kirke

For at troen kan vokse og blive autentisk har vi også netværksgrupper, med 5-10 deltagere, som mødes hver 14. dag hjemme hos hinanden. Her kan man samle op på indholdet af

» Fællesspisningen er et enormt stærkt værktøj til at introducere nye i fællesskabet. «

gudstjenestens undervisning, reflektere, diskutere og hjælpe hinanden til at tage action på det, som har talt til én. Igen – vi ønsker ikke at vores cellegrupper skal være en overbygning til kirken. Det er kirken. Vi byder altid folk indenfor i Dagligstuen, men plejer at sige, at du ikke rigtig har oplevet Dagligstuen, før du kommer med i en netværksgruppe.

Religiøs identitet

Vi oplever ikke, at unge har en udtalt baptistidentitet eller fx en apostolsk eller pinseidentitet. Vi blev for nylig kontaktet af nogle unge fra Adventistkirken i nabogaden, og det er helt tydeligt, at teologi og kirkesamfund ikke spiller nogen eller kun en meget lille rolle, når unge skal indgå i et trosfællesskab. Det, der har betydning, er relationerne, indholdet og temperamentet på fællesskabet.

I Aalborg er vi beriget med et stærkt og frugtbart tvær-/fælleskirkeligt arbejde, hvilket også viser sig i vores Dagligstue, som

besøges af unge fra Folkekirken, Valgmenigheden og fra Frelsens Hær. Mange unge fra de mange små nordjyske menigheder bruger også Dagligstuen til at finde ind i et fællesskab, hvor man måske bare for en tid kan dyrke troen og vandre sammen med andre disciple.

.....
*Bethelkirken sender stafetten videre til Chin Bethel Church i Skjern og spørger:
»Hvad gør I for at integrere danskere og chin'er med hinanden?«*

Stol til kvinderne

Med vand på hovedet, en ged i hånden, et barn på ryggen og et i maven – sådan plejede kvinder i Burundi at vende hjem efter en dag i marken. Nu baner en ny tid, ny lovgivning og kvinder som Françoise vejen for ligestilling og kvindelige kirkeledere i Rwanda og Burundi.

[E] Oline Norgaard Mortensen,
udviklingsassistent

[K] Jonas Norgaard Mortensen

»Med kvinderne som ligeværdige medlemmer går kirken og samfundet på to ben; hurtigere, stærkere og mere stabilt«, siger *Françoise Ndayisenga*. Efter gentagne forsøg på at få kvinder ind i ledelsen for Baptistkirken i Burundi (UEBB) blev hun i 2016 valgt til ledelsen som den første kvinde nogensinde.

»Grundlaget for, at jeg havde chancen for at blive valgt, var min tidligere position som præsident for kirkens kvindearbejde. Gennem det arbejde opnåede jeg tillid og troværdighed særligt hos mændene i UEBB. Jeg beviste, at jeg som kvinde var lige så egnet, som en mand ville være«, fortæller Françoise.

Kønsroller i forandring

Den udvikling af ligestilling, som har forvandlet vores nordiske samfund de seneste

»Jeg beviste, at jeg som kvinde var lige så egnet, som en mand ville være.«

» Der er brug for kvinderne, hvis kirken skal gå stærkt på to ben og holde balancen! «

generationer, er også ved at forvandle de afrikanske samfund. Med deres egen tid, takt og tone, men for fuld udblæsning.

»Den afrikanske kvinde har bogstaveligt talt båret livet. Det bedste billede er de millioner af afrikanske kvinder, du ser med vand på hovedet, en ged i hånden, et barn på ryggen og et i maven; sådan er afrikanske kvinder i århundreder vendt hjem efter en dag i marken. Mens mændene lidt forenklet og hårdt sagt hang ud og drak bananøl. Det er på tide, at det ændrer sig for både kvindernes, mændenes og børnenes skyld«, fortæller Françoise både kontant og kærligt.

Stol til kvinderne

Françoise kan fortælle adskillige anekdoter om, hvordan hun som kvindelig leder bliver behandlet og set på: »Når jeg rejser rundt til fx møder, oplever jeg, at jeg ikke bliver vist samme respekt, og ofte at der ikke engang bliver stillet en stol frem til mig«, fortæller Françoise og fortsætter: »Det er fortsat et problem, at kvinder ikke bliver anerkendt, som egnede til stillinger med ansvar og som ledere.«

Alligevel gør Françoise det klart, at der hele tiden sker fremskridt. Hendes erklærede mål er at være en inspiration for andre og at blive anerkendt som leder på lige fod med mænd. Så der i fremtiden bliver mange flere kvinder, der vil have mod til at tro på og kæmpe for netop denne sag.

»BaptistKirken i Danmark gør og kan gøre

Françoise Ndayisenga

- 39 år og gift med Julien
- sammen har de fire piger og en dreng
- Françoise har en bachelor i økonomi

en stor forskel i den udvikling ved at støtte kvinder, finansielt såvel som teologisk og moralsk og med uddannelse. Og uddannelse er en af de vigtigste, hvis ikke den mest vigtige prioritet for at opnå ligestilling og ligeværd, siger Françoise.

Kirke i vækkelse og vækst

BaptistKirken i Burundi oplever stor kirkevækst og planlægger at etablere 30 nye kirker om året i de kommende år. Nye kirker betyder også større behov for veluddannede præster og kirkeledere: »Kirken oplever i disse år vækkelse og stor vækst i Burundi. Uanset om det kan tilskrives kvindernes nye, større og stærkere rolle i kirkelivet, er der ingen tvivl om, at der er brug for kvinderne. Kirken vokser hurtigere, end den kan uddanne præster. Gode, veluddannede kirkeledere og præster er en mangelvare«, siger Françoise og slår fast:

»Der er brug for kvinderne, hvis kirken skal gå stærkt på to ben og holde balancen!«

Fremtidsønsker og familiemønstre

Françoise er mor til fem børn, og hendes håb er, at hendes egen opdragelse i familien lægger sporene til en kirke og et samfund i bedre balance: »Jeg håber virkelig, at mine døtre kan vokse op i et samfund, hvor de ved, at de er lige så meget værd, og har det samme potentiale, som deres bror«, siger Françoise. »Hvis jeg kan opdrage mine børn på lige fod og med lige vilkår, tror jeg, det bliver reflekteret i deres opfattelse af kønsroller og ligestilling i både kirken og samfundet.«

» Det er fortsat et problem, at kvinder ikke bliver anerkendte, som egnede til stillinger med ansvar og som ledere. «

Læs en længere udgave af artiklen på www.baptist.dk

Når en sofakartoffel bliver verdensmester

I januar satte mange danskere sig godt tilrette i sofaen med benene oppe, alt imens vi var ved at vinde VM i håndbold. Jo, vi var ved at vinde! Det gik jo rigtig godt for os – og vi kvalificerede os til finalen.

[≡] Bodil Højbak Møller

[📷] Berit Henriksen

Finalekampen skulle spilles, mens jeg var i Egypten med min familie. Vi var meget opsatte på, at vi skulle se finalen. Det var jo nærmest afgørende for stillingen! Vi og mange andre danskere på hotellet gik til receptionen for at sikre os, at de ville vise kampen. Yes, det var ikke noget problem. Den ville blive vist på kanal 31. Og de ville også arrangere, at den blev vist på storskærm. Alt var godt!

Men det viste sig, at storskærmen ikke kunne blive til noget. Vi skulle derfor se kampen på værelset. Vi sad klar med fjernsynet på kanal 31, da der var kampstart. Frem tonede en tom volleyballbane! Efter utallige opkald til guest-service fandt vi ud af, at vi måtte give op og løbe op til receptionen, hvor vi kunne høre kampen via et sløvt in-

ternet. Vi var pænt knotne, men humøret vendte hurtigt, da vi hørte stillingen. Og der var ren glæde, da Danmark vandt!

Del i sejren

Vi vandt! ›Hvem var det, der vandt i dag? Det var dem fra Danmark af!‹ Vi havde vundet – vi var verdensmestre. Og vi præsenterede os som ›From Denmark, you know – World champions in Handball‹. Vi havde vundet! Vi tog virkelig del i sejren. Også selvom vi ikke havde rørt en håndbold de seneste 30 år. Men vi tog del i sejren.

Jeg faldt over sangen ›Jesus lever, graven brast‹, hvor vi i andet vers synger: ›Jesus vandt, og jeg har vundet!‹ Tager vi mon på samme måde del i kærlighedens sejr – i Je-

sus' sejr på korset? Ligesom håndboldherrerne vandt VM på vegne af Danmark, har Jesus vundet en evig sejr til alle, der holder med ham!

Udbryder vi: ›Hvem var det, der vandt den dag?

Det var dem fra Kristus af!‹ ...?

